

VİLAYETLER HİZMET BİRLİĞİ ANAOKULU

MINİK KAHRAMANLAR MASALI

Vilayetlerin Minik Kahramanları

Mutlu çocuklar ülkesinde renklerini çocukların güzelliklerinden alan bir anaokulu varmış,

Buradaki çocuklar yeni bilgiler öğrenir, şarkılar söyler, masallarla hayal dünyasına yolculuk eder ve kendi masallarının kahramanları olurlarmış. Bir gün keloğlan, bir gün Nasrettin hoca bir gün ise denizde bir balık.....Burada tüm çocuklar çok mutlu yaşarmış.. Yine günlerden bir gün öğretmenleri masallardan 'gökyüzünün çocukları' m anlatırken ansızın gökyüzünde çok güzel bir gökkuşağı çıkmamı!

Bütün çocuklar çok heyecanlanmış, bahçeye koşmuşlar. hepsi gökkuşağına dokunup onu yakalamak istemişler. gökyüzü hep böyle rengarenk kalsın diye içlerinden geçirmişler ancak gökkuşağı bir süre sonra kaybolmuş ve onlar da bu duruma çok üzülmüşler Keşke gökyüzü hep böyle rengarenk olsa ve bizler de gökyüzünün çocukları gibi minik kahramanlar olabilsek demişler...

Öğretmenleri ve müdür amcaları onların çok üzüldüğünü görünce ne yapabiliriz diye düşünmüşler, çünkü buradaki çocukların yüzleri hep gülermiş.

Hemen okulda toplantı yapmışlar ve bir karar almışlar. Madem çocuklar renkleri bu kadar çok seviyorlar o zaman biz de okulumuzu rengarenk civil civil yapabiliriz demişler.

Bütün renkler çok güzelmiş ,iyi de okul yeniden hangi renklere boyanacakmış?

..... öğretmen çocuklarının hepsi şeker gibi baldan tatlı pembe olmalı demiş, başka ne olabilir diye düşünmüş bir başka öğretmen.

Barış ve sevgi dolular o zaman mavi de olmalı demiş bir diğeri, ama aynı zamanda doğayı hayvanları çok sevdiklerinden yeşil de olmalı. Hatta o kadar masumlar ki beyaz olup içine bütün renkleri de almalı demiş başka biri.

Bitti mi peki ?

Hayır

O sırada Müdür amcaları sınıfa gelmesin mi.. Bence benim bütün öğrencilerim çok güçlü, o zaman bu renklerin içinde gri renk de olmalı demiş..

Bir de üstüne boyacı amca sarı renk getirmesin mi

O da mutluluğun rengi olmuş..

Okulun renkleri de böylece rengarenk civil civil olmuş...

Çocuklar çok mutlu olmuşlar.

Ertesi gün okulun dışı rengarenk çok güzel olsa da hala çocukların gülüşlerinde bir şeyler eksikmiş. Çünkü minikler masaldaki gibi o neşeli minik kahramanlar olmak istiyorlarmış.

Ama nasıl?

Vilayetler
Hizmet Birliği Ana Okulu
Gaziantep

İşte masal tam da burada başlamış.
Gökyüzünün çocukları çevresini temiz tutan, insanlara yardım eden ,
hayvanları çok seven, paylaşmayı bilen, ağaçların yok olmasını hiç
istemeyen, hep barışı kalbinde taşıyan, savaşları hiç sevmeyen
güzelliklerle dolu çocuklarmış.
Bütün sınıflardan “ lütfen hepimiz gökyüzünün çocukları gibi olalım
öğretmenim” diye bir ses yükselmiş.
Öğretmenleri neden olmasın? demiş ve tüm sınıf çok heyecanlanmış.
Yanıdaki miniğe dönerek;
Sevgili kahramanım bu yolculuğa hazır mısın? demiş, öğretmeni
-Evet bu minik kahraman sensin !

Öğretmenleri onlara geri dönüşümü, küresel ısınmayı ve bununla
birlikte doğanın ,canlıların nasıl zarar gördüğünü, hatta o çok tatlı
kutup ayılarının bile yaşayacak yeri kalmadığını ve ne kadar zarar
gördüklerini anlatmış....
O zaman dünyanın daha temiz bir yer olması için tüm çocuklar yola
koyulmuş
Artık bende çevre gönüllüsü olacağım demişler
Önce kendilerine bir pil kutusu hazırlamışlar, sonra da kutup ayılarıyla
ilgili çok güzel bir resim yapmışlar.
Komşularının akrabalarının kapılarını çalmışlar, olan biten her şeyi
anlatmışlar
Atık pilleri ve doğaya çok zarar veren deodorantları toplamışlar, evde
bütün çöpleri ayrı ayrı poşetlere koyup geri dönüşüme atmışlar, en çok
da boşa atılan kağıtlar yüzünden ağaçların nasıl kesildiğini herkese
duyurmaya başlamışlar...

Vilayetler
Hizmet Birliği Ana Okulu
Gaziantep

LÖSEV(2.GÖREV)

Minik kahramanlar, kapı kapı akrabalarını ,komşularını, sokakları ve parkları gezerek geri dönüşüm torbalarını ağzına kadar doldurmuşlar.

Okul açılıyormuş torbaları öğretmenlerine teslim etme zamanı gelmiş herkes eline geri dönüşüm torbalarını alıp yola koyulmuş...

O gün okul geri dönüşüm malzemeleriyle dolmuş taşmış...

Öğretmenler minik kahramanlarıyla gurur duymuş...

Çocuklardan biri öğretmene

-Okuduğumuz kitapları geri dönüşüme atmalı mıyız diye soru sormuş.

Öğretmen

-Kitaplarımız bizim için çok kıymetli, onları özenle koruyup kütüphanemizde saklamalıyız, hatta biz minik kahramanlar çok okumalıyız çok araştırmalıyız demiş.

Öğretmenler minik kahramanlara, bir kitabın nasıl yazıldığını neden o kadar kıymetli olduğunu anlatmak için, okula bir yazar davet etmeye karar vermişler.

Ahmet amca çok iyi kalpli bir yazarmış, minik kahramanların yaptıkları duyunca çok heyecanlanmış, bu daveti hemen kabul etmiş.

Minik kahramanlarda hemen görev başına koyulmuş, bu hafta ki harçlıklarını kitap için ayıracaklarmış...

Ahmet amca onların kitaplarını imzalayıp elde edilen geliri, çocukları sevdiği için löseve bağışlamak istemiş.

Minik kahramanların eve giderken kafası çok karışmış akıllarında bir sürü kelimeler varmış...

Löseve neydi, bağış neydi, İyi kalp neydi...

Hemen eve gidip annesine sorması lazım olmuş.

LÖSEV
İYİLİK
KUMBARASI

Minik Karamamlar Bilim Şenliğinde (3.Görev 0
0 gün okul turuncu balonlarla doluydu, minik
kahramanlar lösemili arkadaşlarına yardım etmenin
mutluluğunu yaşayıp, oyunlara daldılar.

Minik kahramanlar turuncu balonlarla oynarken
hepsini bir kahkaha aldı, balon arkadaşlarının başına
yapışmıştı, düşmüyordu

-Öğretmenin bakın sihir yaptık dediler...

Öğretmen sihir yapma sırası o zaman bende dedi, minik
kağıtları masaya koydu, balonu alıp üzerine sürdü ve bir
anda kağıtlar balona yapışmasın mı...

Kısa bir süre sonra diğer öğretmenler geldi, kendi
aralarında bir şeyler konuşmaya başlamışlardı, çocuklar
sessizce dinliyorlardı ve duydukları kelimeler şunlardı
Bilimin ışığında büyüme, minik kahraman, araştırmak,
keşfetmek icat, buluş, görev....

Öğretmen sonra çocuklara dönerek,hadi bakalım
çocuklar o zaman yeni göreve hazırız dedi.

Okulumuzda bilim şenliği yapacağız, sizlere düşen görev
araştırmak ve hayal etmek...

Sonra öğretmen kendi kendine konuşmaya başladı

-Kim bilir kaç tane minik kahraman, bilim insanı olacak
acaba?

Gene her şey karışmıştı ,minik kahramanın
kafasında.Minik kahraman olmak zor muydu acaba?

Ya bilimin ışığı neydi?

***Güneşin ışığına mı, lambadan çıkan ışığa mı benziyordu?**
Ama ışıktaki büyüme karanlıktaki büyümeyle daha güzel
olsa gerek diye düşündü mutlu oldu.

Minik Kahramanlar Ramazan Şenliğinde(4.Görev)

Minik kahramanlar bir görevi daha tamamlamışlardı. Harika bir bilim şenliğinin arkasından sırada ne vardı acaba? Zaten okulda da benzersiz bir telaş vardı. Öğretmenler bu kez de ramazan şenliği için hazırlıklar yapıyorlardı. Çocuklar, merak içerisinde beklerken, öğretmen kapıyı açıp sınıfa girdi: “Ramazan geldi çocuklar” dedi...

Çocuklar, yeni bir arkadaş mı diye sordular. Öğretmen: “Arkadaş da sayılabilir aslında” dedi ve güldü... Devamında öğretmen: “Bu arkadaş bize, yardımlaşmayı, paylaşmayı, hoşgörüyü, sabrı ve sevgiyi öğreten bir arkadaş. Ama biliyor musunuz bu arkadaş sınıfımıza değil, kalbimize misafir olacak” dedi. Öğretmen, bir bir anlatmaya başladı. “Bu şenlikte; neyzen, semazen, Hacivat-Karagöz, Ramazan şerbetçisi davulcu ve macuncu olacak. Daha neler neler...” dedi. Minik kahraman bu habere bayıldı. Bu nasıl da eğlenceli bir görevdi! Peki sadece kendisi mi eğlenip, mutlu olacaktı, bunu düşününce biraz şaşırdı!

Öğretmen: “Önce yeni gelen arkadaşımızı mutlulukla, eğlencelerle karşılayacağız sonra da kim bilir; belki bir çocuğun, belki bir yaşlının, belki bir yetimin kalbine dokunacağız” dedi... Anlaşılan görev buydu, yani, “Yardımlaşmak”! Minik kahraman bunu artık öğrenmişti.

Minik kahramanın bu görevinde annesine pek çok görev düşecekti. Ramazan, yetim, sabır, semazen, neyzen gibi kavramlar ne demekti acaba? Keşke yazmayı bilseydi de bir liste yapabilseydi ama annesinin tüm bunları ona çok güzel anlatacağına emindi.

Minik kahraman görevini anlamıştı. Yapacağı ilk iş, pazartesi okula gelirken kumbarasını okula getirmektir.

MİNİK KAHRAMANLAR SON GÖREV

O gün öğretmen sınıfa geldiğinde yüzünde ayrı bir neşe vardı. “Siz benim büyük kahramanlarımsınız” dedi. Minik kahraman, arkadaşının boyuna baktı ve aynı boyda olduğunu düşündü. Sınıfta halen herkes çocuktuktu, kimse büyümemişti! Peki öğretmen neden böyle bir şey söylemişti.

Öğretmen, “Hadi hep birlikte gözümüzü kapatalım ve gökyüzüne bir resim çizelim” dedi. Şimdi de boya kalemi olmadan mı resim mi yapacaklardı? Hem de gökyüzüne! Öğretmen bugün biraz komikti.

Gözlerimizi kapattık ve öğretmen: “Gökyüzünde ne kadar çok mutluluk var çocuklar gördünüz mü?” dedi. Minik kahraman: “Galiba gözümü daha sıkı kapatmam gerek öğretmenim hiçbir şey göremiyorum” dedi. Öğretmen: “Gözlerini sıkı kapatmana gerek yok, sadece hayal et ve çiz” dedi.

Yeni ayakkabılarıyla yıldızlarda sek sek oynayan çocukları, hayatında hiç koşamayan Esmâ'nın tekerlekli sandalyesiyle gökkuşağının üzerinde kaydığını, ağaçlarımızın güneşe kadar uzanıp büyüdüğünü, ağaçların içinde yuva yapan karnı doymuş kuşların ve böceklerin seslerini, saçları yeniden uzayan sağlıklı çocukları, gönderdiğimiz mamalarla karnını doyurup bulutların üzerinde yatan köpekleri hayal edelim... Tabi ki bir de topladığımız geri dönüşüm malzemeleriyle tertemiz olup sana el sallayan dünyayı hayal et, hisset, bak misler gibi kokuyor! Eğer hayal edemediysen sakın üzülme! Bu okuldan mezun olan siz minik mucitlerle, ileride belki de bir hayal makinası yaparız. Şimdi herkes gözlerini yavaşça açsın, haydi yanıma gelin hayalini kurduğumuz şeylerin gerçeğine bakalım. Öğretmen, minik kahramanların yaptığı bütün güzelliklerin fotoğraflarını gösterdi. Gökyüzüne çizdiği bütün resimler gerçektir işte şimdi anlamıştı neden büyük bir kahraman olduğunu... Çünkü boya gökyüzüne mutlu resimler yapacak kadar uzundu.

Minik kahraman, sesli düşündü “Madem gökyüzünde bu kadar mutluluk vardı neden dünyada ki bütün çocuklar mutlu değildi yoksa görevini iyi yapamamış mıydı? Öğretmen “Sen elinden gelenin en güzelini yaptın minik kahramanım. Ve son görevin başlıyor... Bundan sonra her zaman bütün çocuklar mutlu olsun, şeker de yiyebilsin diye tüm kalbinle dua et... Çünkü dua edip, hayal ettiğin her güzellik bir gün gerçek olur bunu sakın unutma...

Minik kahraman: “Masalımız bitti mi öğretmenim” dedi. Öğretmen: “Bizim masalımızın sonu yok! Sen hep minik kahraman olup gökyüzüne mutlu resimler çizmeye devam edeceksin, olur da unutursan üzülürsen anaokulunda seninle yazdığımız masalın kahramanı olduğunu hatırla” dedi ve söz vermesini istedi, **SÖZ MÜ MİNİK KAHRAMANIM!!!**

MINİK KAHRAMANLAR

BAŞARI BELGESİ

Sevgili Öğrencimiz

Minik kahramalar projesinde göstermiş olduğun örnek ve güzel davranışlar için bu belgeyi almaya hak kazandın seni ve aileni tebrik ediyoruz.

MURAT KAÇIRAN

OKUL MÜDÜRÜ

Vilayetler
Hizmet Birliği Ana Okulu
Gaziantep

